Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

dixerunt intra se. Hic blasphemat. Qd dicant esse
blasphemiā marcus consequenter exponit dicens. Quis
iniquitatem potest dimittere peccata nisi solus ds. Hec
cōmemorantes q eū tantū hominē putabant licet nesci
entes uerū dicebant. quia nemo potest dimittere pecca
ta ñ solus ds. et quib; ipse dat potestatē dimittendi.
et ido xpc pbatur esse uerus ds dimittens peccata quasi
ds. Et cū uidisset hic cogitationes eorū et rel. Ostendit se
dm q potest occulta cordis cognoscere et quodam tacens
loquitur: Vū uras cogitationes intueor eruob intelle
gite qd paralytico consequat. Quid est facilius dicere
dimittuntur tibi peccata aut dicere surge et ambula.
Utrū sint paralytico dimissa peccata solus nouerat qui
dimittebat. Surge aut et ambula. Tam ille q surgebat
quā hi qui surgentē uidebant appbare poterant. et ido
fit signū carnale ut pbetur spiritale. et datur intellegi
pptr peccata corporū debilitates uenire idcirco primo
dimittuntur peccata ut sanitas restituatur. Quinq;
siquidē sunt differentie causarū pquib; in hac uita cor
poralib; molestius affligimur: aut ad augenda merita
ppatientiā ut beato iob. aut ob custodiā uirtutū sicut
aplo paulo datus ē stimulus carnis sue angls satanē
colaph: ans ne magnitudine reuelationū extolleretur:
aut ad corrigenda peccata sic maria soror aaron ppter
temeritatis uerba lepra pcussa est. aut ad glam dei sicut